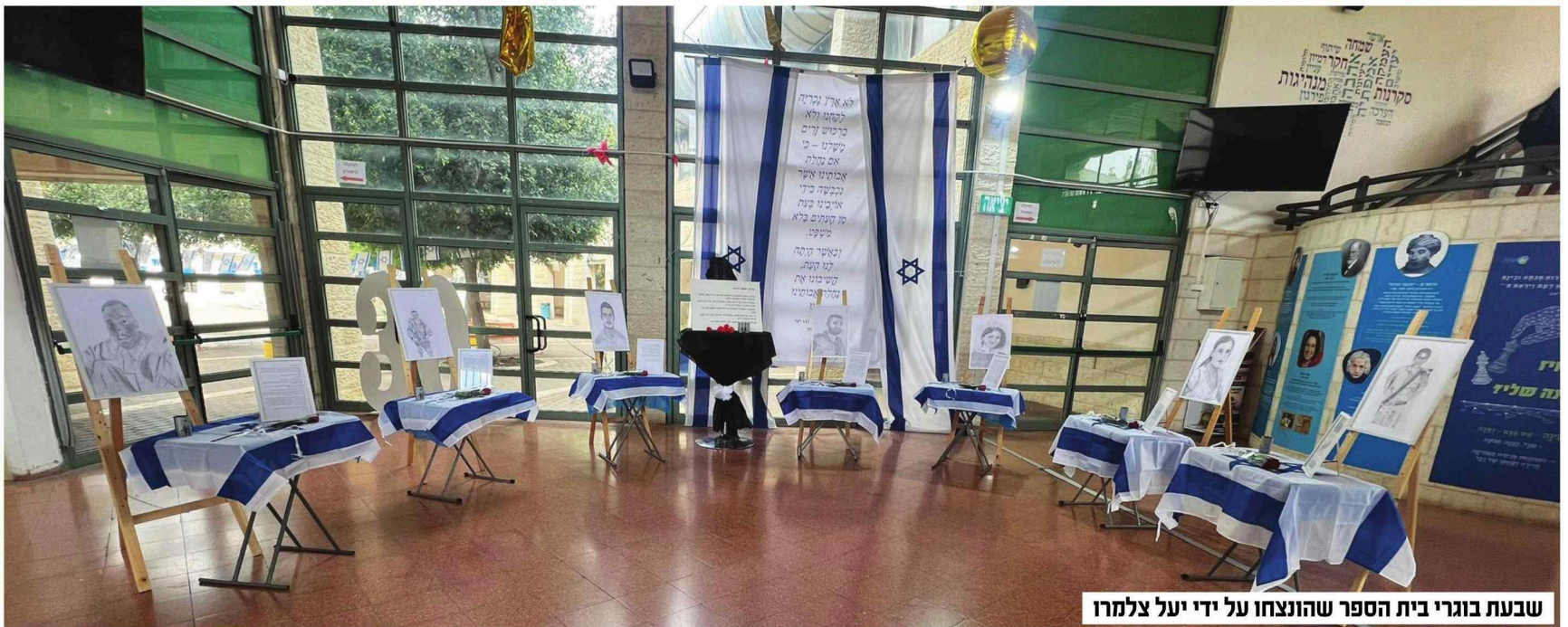
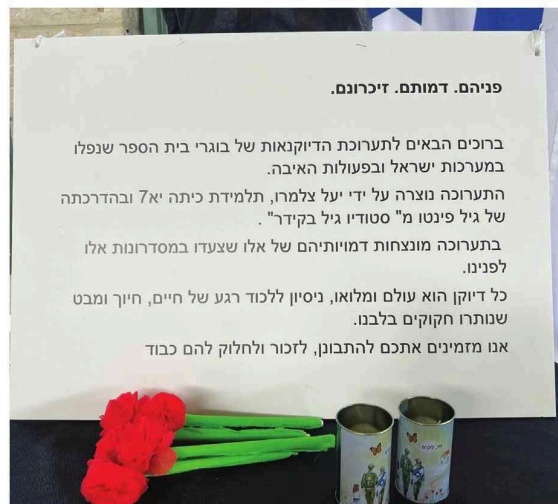
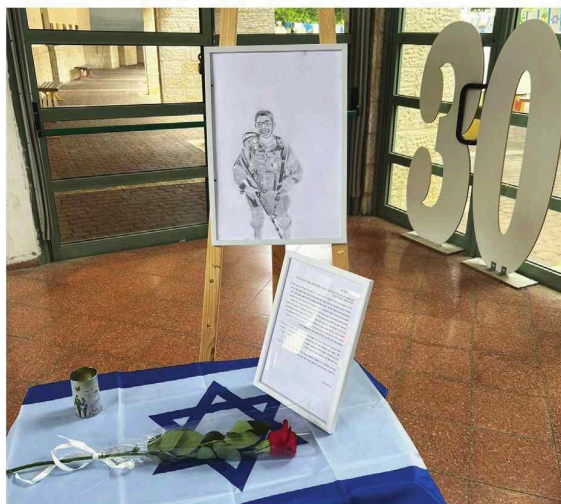

יעל מנציחה את הנופלים דרך העיניים

שבעת בוגרי בית הספר שהונצחו על ידי יעל צלמרו

יעל צלמרו

בלובי של תיכון "עמל דקל וילנאי" מוצגת בימים אלו תערוכה מרגשת של יעל צלמרו, תלמידת כיתה י"א. יעל, שנולדה עם עיכוב התפתחותי, בחרה להשתמש בכישרון הציור הנדיר שלה כדי להנציח שבעה מבוגרי בית הספר שנפלו. "ראיתי בכך שליחות", היא אומרת, "החברה צריכה לתת הזדמנות שווה לכולם ולהסתכל על הפנימיות"

דלית מור

בלובי של תיכון "עמל דקל וילנאי" קשה להישאר אדישים מול הדיוקנאות המביטים מהקירות. אלו הם פניהם של שבעה מבוגרי התיכון שנפלו: מורן בן אבו, ינון יגאל ניסן, אופק בוזנה, מתן אלמליח, שיר הג'אג, אור כ"ץ ואירמיאס בהתא.

מי שאחראית לרישומים המדויקים והנוגעים ללב היא יעל צלמרו, תלמידת כיתה י"א בבית הספר, שהפכה את הכישרון שלה למפעל הנצחה אישי. היוזמה נולדה לקראת יום הזיכרון, כששחרית נתנאל, רכות השכבה,

זיהתה את הפוטנציאל הטמון ביעל. "ראיתי עד כמה היא מוכשרת ומשקיעה", מספרת נתנאל. "ידעתי שהיא לומדת אצל המורה גיל פינטו כבר מספר שנים, והיה לי רעיון למנף את הכישרון לפרויקט הנצחה. זו הייתה עבודה קשה עם תוצרים מרגשים. הרשים אותי מאוד שיעל הקדישה לכך שעות רבות, כולן מזמנה החופשי."

ניצחון הכישרון

עבור יעל, הציור הוא הרבה מעבר לתחביב. אימה, מריית, מספרת בגאווה על הדרך שעברה ביתה: יעל

נולדה עם עיכוב התפתחותי משמעותי ולומדת בכיתה מקדמת. למרות קשיים חברתיים שליוו אותה, היא גילתה בעצמה עוצמות דרך המכחול. כשהמשפחה זיהתה את נקודת החוק, היא החליטה להעצים אותה ולשלוח את יעל לסטודיו של גיל פינטו, שם היא מתפתחת בארבע השנים האחרונות. "זה תחום שאני חזקה בו ומאוד מחוברת אליו", מספרת יעל. "כשאני רואה תוצאות ושומעת תגובות, זה מעלה לי את הביטחון העצמי".

איך היה התהליך של עבודה על פרויקט כל כך טעון? "תמיד אהבתי לצייר, אבל כששחרית

פנתה אליי בבקשה לצייר את הנופלים, התרגשתי מאוד. הבנתי את גודל האחריות ואת חשיבות המשימה". במשך חודשיים עבדה יעל ימים ארוכים אחרי שעות הלימודים. "ראיתי בכך שליחות. זו תחושה מרגשת לעשות משהו חשוב למען המשפחות שקיבלו ממני מזכרת. זה עושה לי טוב בלב".

מביטה קדימה: למוזיאון ולמכונת הקעקועים

התערוכה בבית הספר היא רק ההתחלה. יעל, אוהדת מושבעת של קבוצת בית"ר ירושלים, הקדישה סדרת

ציורים גם לשחקני הקבוצה. ב-26 במאי תתקיים תערוכה נוספת מעבודותיה במוזיאון קסטל, ויש לה משאלה קטנה: "הייתי שמחה מאוד אם מישהו מהשחקנים יגיע לראות את הציורים".

כששואלים אותה על העתיד, ליעל יש מטרה ברורה: היא מתכננת להפוך את האמנות למקצוע ולהיות מקעקעת. בינתיים, היא מבקשת להעביר מסר חשוב לחברה הישראלית: "אני רוצה שידעו לקבל את האחר. שהחברה תדע לתת הזדמנות שווה לכולם ולהסתכל על הפנימיות של כל אחד. אם מסתכלים - תמיד מוצאים שם משהו".